

www.e-rara.ch

Demosthenis et Aeschinis principum Graeciae oratorum opera

Demosthenes

Basileae, [1571-]1572

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-98668>

Demosthenis In Euergum Et Mnesibulum testes, Oratio, Hieronymo Wolfio interprete

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

τις ἐπὶ τῇ πόλει καὶ τῇ πόλει πνέει. ἀλλὰ οὐ μὲν ἄλλως εἰσπαρῆσθαι ἐτάχθη. Α
 ἢ νῦν τὸ λόγον λέγων, θεόφρημον καὶ δημοχάρην. ἀγωνισμοὶ δὲ οὗτοι
 τοῖς δικαίως ἐλάττω καὶ εἶλε. καὶ ὁ μὲν δημοχάρης, ἀποδείκνυται. ὁ δὲ
 θεόφρημος ἐπὶ μετὰ τὸν δόκιμον καὶ φιλοσοφίαν. ὁ δὲ βελήης ὁ τῶν πρὸς
 αὐτῶν τῶν δόκιμων εἰσπαρῆσθαι. ἡ καὶ ἐπὶ τὸ οἰκίαν τῶν
 θεόφρημον ὁ νῦν δικαζόμενος. ἐκ τῆς ἀφαιμαχίας ἀλλήλοισι
 ἐνέτειναν καὶ αἰκίας, καὶ κατ' ἀλλήλων δίκας ἀπώλεσαν. ἐκ
 τῆς φάσκας τὸ ἑτερον ἀφ' ἑαυτῶν πληγῶν. οὗτο δὲ καὶ αἰκία. πρὸς
 τῶν ἐισιγμένων ὁ θεόφρημος, παρὰ τὸν μαρτυρῶν δ' ἑρπον, καὶ
 μνηστέρων. τὸ μὲν ἀδελφὸν ὄντα εἰσάγει, τὸ δὲ καὶ ἐκείνους. οἱ δὲ ἐμὲ πύρην
 σκάν, ὅτι θεόφρημος μὲν ἐβόλετο, ἀλλὰ δὲναί τ' ἀνθρώπων εἰς βάσανον
 τὸ παρῆσαν τῇ μάχῃ, ἢ καὶ βασιλικὴν, πότερ' ἢ ἔρατο τῇ
 πληγῶν. ταῦτα δὲ περὶ καλὴν τὴν θεόφρημον, καὶ περὶ δ' ὄντος,
 τὸ δὲ εἰσάγειν καὶ ἐβόλετο. τὰ δὲ οἱ μὲν δικάζει τῇ μνηστέρῃ
 σκεδόντες τῶν θεόφρημον τὸν φιλοσοφίαν. ὁ δὲ ἡ πηδῆς τοῖς μαρτυ
 ρῶν εἰς ἀδελφῶν δικάζει.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο
 ΚΑΤΑ ΕΥΕΡΓΟΥ ΚΑΙ ΜΝΗ
 ΣΤΕΛΛΗΣ ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥ
 ΡΩΝ ΛΟΓΟΣ.

ΚΑΛΩΣ ΜΟΙ ΔΟΚΕῖΝ ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΕΧΕΙΝ, ὡς ἄνδρες Β
 δικασταί, ὑπολοίπων ἀγῶνα ἀποδιδόντες
 τὴν δίκην τῶν ψευδομαρτυρῶν. ἵνα εἰς
 μάρτυρας τὰ ψευδῆ μαρτυρῶντας ὡς
 ὁρῶμεν, ἢ περὶ κληρῶν μὴ γινόμενας, ἢ μαρτυρίας πα
 ρὰ τὸν νόμον μαρτυρηθείσας, ἐξηπάτησεν οὗτος δικαστής
 μηδὲ αὐτὰ πλεονέχῃ. ἀλλ' ὅτι σκηψάμενος τὴν μαρ
 τυρίαν ὁ ἀδικηθεὶς, καὶ εἰσέλθων ὡς ὑμᾶς, καὶ ὅτι δειξάς
 περὶ τῆς πράγμῃ οὗτος μάρτυρας τὰ ψευδῆ μεμαρ
 τυρηκότας, ὡς ἔπε τῶν δικῶν λάβει, καὶ τὸν πρὸς αὐτόν
 μὲν, ὑποδίκων ἐχῇ τὴν κακοτεχνίαν καὶ τὴν τῶν δικῶν
 ἐνὶ ἐλάττω ἐπίσημον τὰ ὅτι πημια, ἐὰν ἡ πημια, ἵνα μὴ
 λαβῇ τὸ πλεονέχον ἀποτρέποι τοὺς δικῶν οὗτος μάρτυρας
 τὴν ψευδομαρτυρίαν ὁ ἀδικηθεὶς. τῶν δὲ ψευδῶν
 μετὰ τὰς ἐπεσημίας, ἐὰν αὐτῶν καὶ δοκῇ ὑμῖν τὰ
 ψευδῆ μεμαρτυρηκῆσαι. ἔδικαίως, ὡς ἄνδρες δικα
 σταί, ὑμεῖς γὰρ εἰς οὗτον μάρτυρας βλέψαυτες, καὶ πρὸς
 αὐτοὺς, οἷς αὐτὸι μαρτυρήσασιν, ψηφίζετε. ἵνα ἔν μὴ
 δ' ὑμεῖς ἐξαπατῶμε, μηδ' οἱ εἰσιόντες εἰς ὑμᾶς ἀδι
 κῶν, λαβὴ ταῦτα αὐτῶν ὑποδίκων ἐπίσημον ὁ νομοθέ
 τῆς δευτέρας δὲ ὑμῶν καὶ γὰρ μετ' ἀνδρίας καὶ ἀκροασι
 αὐτῶν τῆς πράγμῃ οὗτος ἐξ ἀρχῆς ἀπαντα. ἵνα ἐκ τῶν
 τῶν εἰρηπῶν, ὅσοι ἐγὼ τε ἡ δίκη καὶ καὶ ἐξηπάτηθησαν οἱ
 δικασταί, καὶ οὗτοι τὰ ψευδῆ μαρτυρήσασιν. μάστιγι μὲν
 ἐν αὐτῶν καὶ ἐλάττω μὴ ἔχον τὰ πράγματα εἰδὲν ἀναγ
 κάζοις, πρὸς τῆς δὲ εἰς εἰσέναι, οἱ μὴ ἀγῶντες
 εἰσιν ὑμῖν. νῦν δὲ πλείων μοι λόγος ἔσται ἐξ ἐλεγχον
 τῶν ἀποπνύων αὐτῶν τὴν μαρτυρίαν ψευδῆ ὅτι αὐτοὶ μὲν γὰρ
 τὴν μαρτυρίαν οὐ ψευδῆ μεμαρτυρήκασιν, αὐτοὶ μοι δὲ
 καὶ εἰς ἐγὼ ἐξ ἐλεγχον αὐτῶν καὶ ἐκ ἄλλων μετ' αὐτῶν μάρ
 τυρας ὡς ἀφαιμαχίας, ἢ αὐτῶν τῶν δικῶν. ἐξ ὅντων νῦν αὐτῶν
 ἀπὸ πηλὸν πρὸς ἀγῶνα, καὶ μὴ κινδύνου εἰς εἰσέναι
 εἰς ὑμᾶς, ἐργῶν βεβαιώσοντας, ὡς ἀληθῆς ἐστὶν ἡ μαρτυ
 ρία, καὶ ἡ ἐλπίς αὐτῶν ὡς ἀνθρώπων, καὶ μεμαρ
 τυρηκῶν περὶ καλῶν περὶ τῶν διατητῇ πυρὸς δὲ
 ῥα καὶ καὶ τῶν περὶ δὲ ὄντα ἐπὶ μὲν τῶν θεόφρημον. ἡ δὲ
 ἐγὼ περὶ λαμβάνειν, ὡς οἱ μάρτυρες ὑμῖν οἱ τότε
 ὡς ἀφαιμαχίας ἐμαρτυρήσαν ἐν τῶν δικῶν καὶ νῦν
 ἡ μαρτυρήσασιν καὶ θεόφρημον αὐτοὺς ὡς ἀληθῆς μεμαρ
 τυρηκῶν, οὐκ ἐπεσκήψατο, καὶ ἐπεξέρχεται τὴν ψευδο
 μαρτυρίαν. ἀφ' ὅντων ἐν τῇ καὶ αὐτοὶ μοι ὁμολογῶσιν ἐν
 τῇ μαρτυρίᾳ, ἐλπίς μετὰ λαμβάνειν τὴν ἀνθρώπων
 θεόφρημον ὡς ἀφαιμαχίας καὶ ἐλπίς, ἐμὲ δὲ οὐκ ἐλπίς
 καὶ

mum ab ijs, qui deberent reipublice, exigerentur. ij verò qui
 dam eorum erant, qui triremibus præfuerant. Alius igitur
 ab alijs ea vasa repetere iussus est. is verò qui nunc habet ora
 tionem, à Theophemo & Demochare. Qui cum insolentius
 se gererent, eos in ius vocatos, reos peregit. ac Demochares
 quidem reddit, sed Theophemus adhuc effugia quæritat. Fa
 cto autem à senatu decreto, ut quo quisque modo posset, de
 bita exigeret: ædes Theophemi, is qui nunc litigat, inuadit.
 ortoque iurgio, & inter se verberant, & in ius mutuo vocant:
 vterque asserens, alterum intulisse manus. quæ actio aitia,
 hoc est, verberatio dicebatur. Prior igitur ingressus Theo
 phemus, testes produxit Euergum & Mnesibulum, alterum
 fratrem suum, alterum affinem. ij verò testificati sunt, Theo
 phemum voluisse mulierem, quæ pugna interfuerat, dare in
 quæstionem, ut in tormentis confiteretur, vter prior manus
 intulisset. Quod cum offerret Theophemus, ancillamque tra
 diturus esset, illum admittere noluisse. Tandem iudices fide
 testibus habita: pro Theophemo pronunciârunt. Is autem
 qui victus est, testes falsi testimonij accusat.

DEMOSTHENIS IN

EVERGVM ET MNESIBV
 lum testes, Oratio, Hieronymo Vuol
 fio interprete.

Raclara mihi esse leges videntur, iudices, Collauda
 que post iudicia, falsi testimonij actionem tio legis de
 largiuntur: ut, si quis testibus mendacibus testimonio
 productis, aut promocationibus non factis, nijs, & an
 aut testimonij contra legem dictis, iudices decepti: titio.
 hil ea re proficiat: is autem, cui facta est iniuria, testi
 monijs reprehensis, quum apud vos ostenderit, testes de
 re dixisse falsum, tum ab eis pœnas expet at: tum illius à
 quo producti sunt, malas artes ulciscatur: propterea q
 minorem accusatori, si succubuerit, multam statuerunt:
 ne pœna magnitudine deterreatur laesus, à persequendis
 testibus. Reo autem magnas pœnas constituerunt, si con
 uictus fuerit, & vobis pro testimonio mentitus esse vi
 deatur: idq, merito, iudices. Vos enim testes intuiti,
 & eorum testimonij freti, pronunciatis. Ne igitur
 & vos decipiāmini, & qui ad vos ingrediuntur, in
 iurijs afficiantur: propterea eos obnoxios reddidit le
 gislator. Oro autem & ego, ut vos me cum beneuolen
 tia audiat, rem omnem ab initio explicantem: ut in
 de intelligatis, quàm multis & ego sim affectus iniu
 rijs, & ut iudices decepti fuerint, & ut isti falsa te
 stificati sint. Etsi autem maximè vellem non faceſſi
 mihi negocium: attamen si cui quieto esse non licet, il
 lud iucundum est, cum ijs litigare qui vobis ignoti
 non sunt. Nunc longior à me sumetur oratio, moribus
 eorum ostendendis, quàm testimonij falsitate reuincen
 da. Nam id quidem esse falsum, ipsi mihi ostende
 re videntur: neque ego necesse habeo testes alios, quàm
 illos ipsos producere. Nam qua eis ratione liceret li
 berari negocijs, nec in vestro iudicio periclitari, &
 reipsa testimonij veritatem confirmare, mulierem tra
 dere noluerunt: quam in quæstionem dare voluisse
 Theophemum, apud arbitrum Pythodorum Ceden
 sem testificati sunt: & quam ego me recepturum sum
 professus: ut testes, qui tum adfuere, vobis in iudi
 cio testificati sunt, & nunc etiam testificabuntur: quos
 Theophemus ipse, ut vera testificatos, neque accusauit,
 neque falsi testimonij reos egit. Atque adeo ipsi ferè in
 testimonio cōfitentur, voluisse me admittere mulierem,
 Theophemum autē differre iussisse: idq, me detrectasse.

Mm 2 Quam

Ancillam
 in quæstio
 nem non
 traditā, &
 duos suspe
 ctos testes
 adhibitos,
 arguere te
 stimonij
 falsitatem.

Quam verò & ego admittere volui, & Theophemus obtulit (ut isti aiunt) cuius tamen corpus nemo adesse vidit, neque tunc apud arbitrum, neque in iudicio post, neque alibi usquam traditum: eam testificati isti sunt, tradere voluisse Theophemum, & obtulisse. Iudices autem opinati sunt, verum esse id testimonium: me verò recusare, quò minus è muliere perquireretur de verberatione, uter nostrum prior per iniuriam alteri manus attulisset. * Nunquid ergo aliter fieri potest, quin falsa isti testificati sint? qui ne nunc quidem audent corpus mulieris tradere (id quod obtulisse Theophemum dixerunt, eique testificati sunt) & testimonij veritatem ipso facto confirmare, & testes molestia periculoque liberare, tradito ancilla corpore, ut exquiratur à muliere de verberatione, quo ego iudicio Theophemum persequor (quoniam eam tum non exhibuit) & argumentum ex ijs, quibus tum Theophemus dicendis, decepit Iudices, sumatur. Niebat enim in causa verberationis, testes qui adfuerant, & testabantur ea quæ facta fuerant, in tabula ex lege, falsos esse, & à me subornatos: mulierem verò quæ adfuisse, vera dicturam, non tabella testificando, sed firmissimo testimonio, tormentis, uter prior per iniuriam manus alteri intulisset. Quibus verò tum verbis abutendo, & testes producendo, iudices decepit: ea nunc falsa esse deprehenduntur. Corpus enim mulieris tradere non audet: sed mauult fratrem & affinem falsi testimonij iudicio conflictari, mauult eosdem vobis commenticijs verbis & deprecationibus, si possint, deceptis, absolui, quàm muliere tradita, ita ut æquum est, omni periculo liberari. Nam ego quidem sæpe illum prouocaui, muliere postulata: quam & tum, & post iudicium admittere volui, cum multam eis solverem: in eo item iudicio quo Theophemum verberationis accusabam, & in inquisitione falsi testimonij. Verum isti, his omnibus repudiatis, quam mulierem mihi esse traditam affirmarunt, eam re ipsa, mihi nunquam tradiderunt. Satis enim videbant, fore palam, si ea torqueretur, se non à me affectos esse, sed me affectisse iniurijs. Quæ ut à me verè dici constet, testimonia vobis recitabuntur.

TESTIMONIA.

Mihi igitur sæpe prouocanti, & postulanti mulierem, deditam esse à nemine: è testibus audiuitis. Nunc etiam signa proferam, è quibus cognoscetis, istos falsa esse testificatos. Nam si vera essent ea, quæ Theophemum isti obtulisse dicunt, & corpus mulieris tradidisse: non duos modò testes fecisset, affinem & fratrem, qui vera testarentur: sed & alios multos. Arbitrium enim in Helica factum est. nam qui Oeneia & Erechteia tribui arbitrantur. ibi sedent. In talibus autem prouocationibus cum aliquis hominem adductum tradit: multi circumstant, auscultantes quid dicatur. Quare testes eis non defuissent: si testimonium ex vlla parte verum esset. In eodem porro, Iudices testimonio dixerunt, me differre noluisse: Theophemum autem id iussisse, ut mihi mulierem traderet. Ego verò id non esse verum, vos docebo. Si enim ego id à Theophemo postulassem, quod isti ei testificati sunt, petens ut mulierem mihi traderet: iurè ad eum mihi modò respondisset, differre iubens arbitrium, usq.

Α ἡ δὲ ἐγὼ μὲν ἤξισαί τι ἀλαμδαίναν, ἡ δὲ Φημὸς πρὸς ἀλάστον τοῦ ἀδελφοῦ ὡς ἐπὶ Φασίπῃ τὸ σῶμα εἰς οἷον πύρον ἐν τῷ ποταμῷ τῷ διατηρῆσαι τὸν δικαστήριον ὑπερον, ἐπὶ ἀλλοθὶ ἔδωκεν ἀδελφῷ ἐμαρτύρησαν οἱ μάρτυρες ὅτι, ὡς ἐξέλοι τοῦ ἀδελφοῦ Φημὸς, καὶ περικλήσιν περικαλοῖσι. ὡς ἦσαν οἱ δὲ καὶ ἀληθῆς εἶναι τὸ μαρτυρεῖν. Φασίπῃ δὲ μετὰ τὸν ἐλεγχον ἐκ τῶ ἀνθρώπου πρὸς τὴν αἰκίαν, ὅτι περὶ τῶν ἡμῶν ἤρξε χειρῶν ἀδίκων. * Τὰ γὰρ ἐστὶν ἡ αἰκία, πῶς ἐν σὺν ἀναγκαῖον ἐστὶ τὰς τῶν μάρτυρας τὰ ψευδῆ μαρτυρηκέναι; οἷον ἐν τῷ πῶ τὸ λῆμα σὶ τὸ σῶμα τῶ ἀνθρώπου ἀδελφῷ ἀνακαθῆναι, καὶ ἐφασκεν περικαλοῖσι τὸν Φημὸν, καὶ ἐμαρτύρησαν αὐτῷ καὶ τὸν μάρτυραν ἐργῶ βεβαιῶν ὡς ἀληθῆς ἐστὶ, καὶ τὸν μάρτυρας ἀπὸ πλάχου τῶ ἀγῶνι, ἀδελφῷ τῶ σῶμα τῶ ἀνθρώπου τὸ ἀνθρώπου πρὸς τὴν αἰκίαν βασιλεύοντες, ἐφ' ἣ ἐγὼ δίκην δίκην τὸν Φημὸν, ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ καὶ τῷ ἐλεγχον ἐξ ὧν ὁ Φημὸς ἔλεγε τῷ ποταμῷ ἐξ ἀπὸ τῶν δικαστῶν, ἐκ τῶν γένεσθαι ἐφ' ἣ ἐν τῇ δίκῃ τῶ αἰκίας τῶ μὲν μάρτυρας τῶν ἀδελφῶν, καὶ μαρτυρῶντας τὰ θροῦμενα ἐν γραμματεῖα καὶ τὸ νόμον. Ἐπεὶ οἱ εἶναι, καὶ ἐμὲ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ τῶ ἀνθρώπου τὸν ἀδελφὸν ἐρεῖν πάλῃ, σὺν ἐκ γραμματεῖας μαρτυρῶν, ἀλλ' ἐκ τῶ ἰσχυροτάτης μετὰ τῶν βασιλευμένων, ὅτι περὶ τῶν ἡρξεν χειρῶν ἀδίκων, ἀπὸ τῶ λόγῳ τῶ κατὰ τῶν μάρτυρας παρεχόμεν, τῶν ἐξ ἡμῶν τῶ δικαστῶν, καὶ ἐξ ἐλέγχου. Ἐπεὶ οἱ πῶ τὸ σῶμα τῶ ἀνθρώπου, καὶ πῶ τὸν ἀδελφόν, ἀλλὰ μὴ πῶ τὸν ἀδελφόν καὶ τὸν κηδεστὴν ψευδῶς μαρτυρῶν ἀγῶνι, καὶ τὸν ἀδελφόν τὸ σῶμα τῶ ἀνθρώπου, καὶ δικαίως ἀπὸ πλάχου, καὶ μὴ διὰ λόγῳ καὶ δόξῃ, ἐὰν δὴ ὧν, ἐξ ἀπὸ τῶν ὑμῶν, ἀπὸ Φασίπῃ, πλάκας ἐμὲ περικαλοῦμεν, καὶ ἐξ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῶ ἀδελφοῦ τῶ ἀνθρώπου, καὶ τῶ δίκῃ, καὶ τῶ ἐξ ἡμῶν δίκην τὸν Φημὸν δίκην τῶ αἰκίας, καὶ τῶ τῇ ἀντικρίσει τῶ ψευδῶς μαρτυρῶν, καὶ τῶ τῶν ἀδελφῶν, ἀλλὰ λόγῳ μὲν μαρτυρῶν τῶν τῶ ψευδῶς, ἐργῶ καὶ τῶ ἀδελφῷ τῶ ἀνθρώπου, καὶ ἡ δὲ σὺν, ὅτι βασιλεύοντες αὐτῶν ἐξ ἐλέγχου, ἀλλὰ καὶ τῶν, καὶ ἀδίκων, ὡς ἡ πῶ τῶ ἀληθῆς λέγει, τῶ τῶ ὑμῶν ἀναγνώσει τῶν μαρτυρῶν.

Μαρτυρεῖται.

Οἱ μὲν πῶν πολλὰς περικαλοῦμεν καὶ ἀληθῆς ἀδελφῶν, πῶ ἀνθρώπων, ἐπεὶ παρὰ τοῦ μάρτυρος ὑμῶν, ἡ καὶ ἐκ περικλήσιν εἰς τὸν ψευδῶς μαρτυρηκέναι, δηλώσω ὑμῶν. ὅτι τῶ ἀδελφῷ τῶ ἀδελφῷ τῶ σῶμα τῶ ἀνθρώπου, σὺν αὐτῷ δὴ μὲν νῦν μάρτυρας ἐπισησάντο, καὶ ἐξ ἡμῶν ἀδελφῶν πάλῃ μαρτυρῶντας, ἀλλὰ καὶ ἀλλῶν αὐτῶν πῶν. ἡ μὲν τῶ δίκῃ ἐν τῇ ἡλικίᾳ τῶ οἱ γὰρ τῶ εἰρηδία καὶ τῶ ἐλεγχῶν δὲ διατηρῶντες, ἐν τῶ καὶ τῶ τῶν δὲ τῶν περικλήσιν, ὅταν ἡς τὸ σῶμα ἀδελφῶν καὶ τῶν πολλῶν. * περὶ τῶν περικλήσιν τῶν λεγομένων. ὡς σὺν αὐτῷ ἡ πῶν μαρτυρῶν, εἰ περὶ τῶ ἀδελφῷ ἀληθῆς τῶ ἡ μαρτυρεῖται, μεμαρτυρηκέναι πῶν, ὡς ἀδελφῶν, ἐν τῇ αὐτῇ μαρτυρεῖται, ὡς ἐγὼ ἐκ ἐξέλοι ἀδελφῶν. ὅτι τῶ Φημὸς καὶ οἱ, ἡ μὲν τῶ ἀδελφῷ τῶ ἀνθρώπου, ὡς ἡ σὺν ἀληθῆς τῶ ἐστὶν, ἐγὼ ὑμῶν δὲ ἀξῶ, ἐμὲ γὰρ τὸν Φημὸν περικαλοῦμεν πῶν τῶν περικλήσιν, τῶ μεμαρτυρηκέναι αὐτῶν, ἀξῶν αὐτῶν, τῶ ἀνθρώπου ἀδελφῶν, εἰκότως αὐτῶν τῶν τῶν λόγῳ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν, ἀλλὰ ἀδελφῶν καὶ τῶ δίκῃ, αἱ

Μαρτυρία.

Ψήφισμα.

Ψήφισμα

TESTIMONIA.

DECRETVM.

Mm 3 tione

Narratio
de arma-
mentorum
exactione:
vnde con-
trouersia
cum Theo-
phemo sit
orta.

λοις καταχρηστέα, ὡς ἀποδίδωκε τῷ κληρῷ, καὶ τῇ
 ῥεῖα, ὥς ἂν ἡλίθιος ᾖ, ὃς δὲ αὐτὸ φίλος αὐτῷ ἡρόμε-
 νος ἔστι πῶποτε, ὡς δὲ πρὸς τὴν βυλόμενος ἐ-
 γώ, τρησάρχων μὲν τῇ πόλει, ἀπὸ μελητῆς δὲ ὡς συμμο-
 ρίας, ψήφισμάτων δὲ τοῖς τῶν νόμοις ὄντος, περὶ τῆς
 σωφρονιστικῆς αὐτῶν τάξεως, ταύτην τὴν διαβολὴν ἔχων ὁ
 θεόφρωνος, τὸ πρὸς αὐτὸν ἀπεδίδοι τὰ σκώλη, ἀλλ' ἐκ ποδῶν
 ᾧ ὑπερον δὲ ὡς τὸ μετὰ σφραγίδος ὡς τῶν εἰς ὄρ-
 κων καταφυγῶν, ὁ αὖτις ἀπορρήσας, ὅπερ καὶ ἄλλοις πε-
 πηκε. δαίτη γὰρ ἡ πλεονεξία δὲ τὸ πρὸς αὐτὸν ἀφ' ὅ-
 ρως ἐγὼ ἐργάζομαι ὑμῖν ἀπὸ δέξω. ταῦτα γὰρ τὰ σκώλη ὁ
 φίλων ὁ θεόφρωνος τῇ πόλει, εἰς ἀφ' ὧν ἀνέφερε λό-
 γον, ἐργάζομαι ἔκ ἀπερὶ ἀφ' αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν ἀδικασίαν,
 εὐ εἰδὼς, ὅτι ἐλεγχθήσεται. ψευδομένους, ἐὰν εἰσέλθῃ εἰς
 δικαστήριον. ὁ γὰρ ἀφ' ὧν ἐξήλεγχε αὐτὸν ἡμῶν λό-
 γοις αὐτῷ τὰ σκώλη, καὶ λαβόντα πρὸς αὐτὸν, ὅτε παρε-
 λάμβανε τὴν τρησάρχων. νῦν δὲ φησι δημοχάρει πα-
 ρεῖσθαι καὶ δικασθῆναι τοῖς παιδίοις τοῖς δημοχάρει, πε-
 πησμένοι δὲ δημοχάρει, ὅτε δὲ ἐξ ὧν δημοχάρει,
 ἐκ ἀπερὶ ἀφ' αὐτοῦ ἀδικασίαν πρὸς αὐτὸν ὁ θεόφρωνος,
 εἰσπαρμένος ὡς ἐμὲ τὰ σκώλη, ἀλλ' ἡ δέλεος δὲ
 προφασίζοντα ἐγγυρόμενα ἀποσπέρσας τὴν πόλιν τὰ
 σκώλη, ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, αἰσινώσας τὰς μαρτυρίας.

Μαρτυρία.

Ταῦτα ποίνω ἐγὼ παῖτα ἐντυμώμενος καὶ ἀκρίων τὸ θεό-
 φρωνος τὴν πεπλησιακότων, οἷος ἂν περὶ τὰ ἀφ' ὧν
 ἐκ ἀδικασίαν τὰ σκώλη πρὸς αὐτὸν, προσήν πρὸς πε-
 ρὶ ἀποσπέρσας, καὶ τὴν βελῶν, καὶ τὴν δὴ μὲν λέγων ὅτι
 ἀποδίδωμι μοι τὰ σκώλη ὁ θεόφρωνος, ἀφ' ὧν ἐν τῷ
 δικαστηρίῳ. πρὸς στήθεσιν δὲ καὶ οἱ ἄλλοι τρησάρχων τῇ βε-
 λῇ, ὅσοι μὴ παρελάμβανον ὡς τῶν ὁφειλόντων τὰ
 σκώλη, καὶ πολλῶν λόγων ἡρομένων, ἀποκρίνεταί μοι ἡ
 βελῇ ψήφισμα, ὃ αἰσινώσεται ὑμῖν, εἰσπαρμένος
 τὸ πρὸς αὐτὸν ἀδυνάμει. Ψήφισμα.

Γενόμενος ποίνω δὲ ψήφισμα τῶν ἐν τῇ βελῇ, καὶ
 ἐδὲ οὖς ὁ θεόφρωνος ἀφ' ὧν ἀδικασίαν, ἀλλὰ κυρίως ὅντος πρὸ
 σελδῶν ἀεργῶν τῶν τῶν ἀδελφῶν δὲ θεόφρωνος, ἐπὶ
 δὲ τὸ θεόφρωνος ἐκ οἷος περὶ αὐτὸν εἶναι. ἔχων τὸ ψήφισ-
 μα, πρὸς τὴν μετὰ ἀπὸ τῆς τῶν σκώλη, καὶ ἐκέλευσε αὐτὸν
 φέρειν τὸν θεόφρωνος. ἐπὶ τῇ ἀφ' ὧν ἡμερᾶς πινάξ,
 οὗ ἐκ ἀπὸ δέξω τὰ σκώλη, ἀλλ' ἐκ δέξω μετὰ ἀφ' ὧν
 ἐκ ἀδικασίαν, ἡ δὲ μὲν αὐτὸν, πρὸς μεμερισμένον ἔστι
 πρὸς τὸ ἀδελφόν, καὶ ἡ δὲ ἐστὶ αὐτῶν ἀδικασίαν ἀμεί-
 νει δὲ μοι δέξω, ὅτι νενεμημένος ἔστι. ἔχων οὖν οἷος ὁ
 θεόφρωνος, αὐτὸς δὲ πρὸς τὸν πατέρα, πρὸς ὅντος ὁ
 θεόφρωνος, λαβὼν ὡς δὲ δέξω ὅς ὑπὸ τῶν ἡλθον δὲ
 τὴν ἀδικασίαν δὲ θεόφρωνος, καταλαβὼν δὲ αὐτὸν ἐκ ἐνδον ὄντα,
 ἐκέλευσε τὸν αὐτὸν ἀδικασίαν, μετὰ τῶν αὐτὸν ὅ-
 πα ἔστι. ταῦτα ποίνω μετὰ ἀφ' ὧν ἀδικασίαν ἐπὶ πρὸς ἀδελφῶν
 τὸ θεόφρωνος πρὸς ἀδικασίαν, ἐγὼ δὲ ἐξ αὐτῶν ἀδυνάμει πα-
 ρεῖσθαι, ὡς ὑμῖν τὰ ἀληθῆ πρὸς τῶν, ὅπερ ἔστι ἡρᾶς
 χερῶν ἀδικῶν. ὡς δὲ ἀφ' ὧν ἐστὶ τὸ θεόφρωνος, μετὰ τῶν
 οὗ αὐτὸν τὸ ἀδικασίαν, ἀπὸ τῶν αὐτὸν τὸ ἀδικασίαν
 σκώλη, λέγων ὅτι ἡ δὲ πρὸς ἀδικασίαν ἐστὶ, καὶ ἐδὲ
 κινεῖ τοι ψήφισμα τὸ βελῇ, ὡς δὲ πρὸς τὰς μετὰ ἀφ' ὧν
 ἐκ ἀπὸ δέξω, ἀλλὰ ἡ δὲ πρὸς ἐλπίδα ὅτι ἐκέλευσε τὸν
 πρὸς ἀδικασίαν, εἰς ἀδικασίαν τὸν αὐτὸν πρὸς ἀδικασίαν
 ὅς ἐστι, ἀδικασίαν μοι ἐστὶν τὸν αὐτὸν ἀδικασίαν. καὶ ἡ δὲ
 αὐτὸν τὸν θεόφρωνος ἡ αὐτὸν ἀδικασίαν πρὸς ἀδικασίαν
 λέας καὶ τὴν βελῇ καὶ ἐμὲ φησὶν ὁφείλει, ἐκείνης πεί-
 ρης πρὸς ἀδικασίαν ὅτι ὁφείλει, καὶ ἀναγκά-
 ζοντες εἰσπαρμένον, ἡ ἀποδίδοναι τὰ σκώλη. εἰ δὲ μὴ,
 οὐκ ἐχρῆν ἐφ' ὧν ἀδικασίαν, κατὰ τὸν νόμον, καὶ τὰ ψή-
 φισμα.

A signis redditionis abusus, temporibus & necessitate:
 neque me vel stultum, vel sibi unquam amicum fuisse,
 ut ullam intercedere moram, quum & triremem rei-
 pub. instruerem, & classis essem curator, & talia decre-
 ta facta essent, & lex lata de exigendo, sua causa pas-
 sus essem. Hoc consilio Theophemus, tum quidem arma-
 menta non reddebat, sed se subduxerat: post autem, frau-
 daturū putabat. Ad hac ad iusurandum confugiēs fa-
 cile peieraturus fuit: id quod & alijs fecit. Mira enim
 eius auaricia est, & rapacitas in contractibus ut ego vo-
 bis reipsa demonstrabo. Cum enim hac armamenta
 deberet reipub. Theophemus: ea verbo ad Aphareum
 referebat: quem re in ius non vocabat: q̄ satis sciebat
 se mendacij convictum iri, si in iudicium venisset. A-
 phareus enim ostendebat, eum aestimasse armamēta, &
 cum triremis praefecturam subiret precium recepisse.
 nunc autem ea se Demochari tradidisse dicit, & pue-
 ros Democharis in iudicio exagitat, illo mortuo: quem,
 dum viveret, in ius non vocavit Theophemus, me ar-
 mamenta ab eo postulante: sed morae interponende
 causam queritans, armamentis fraudare reipub. in-
 stituit. Ut autem vera me dicere constet, testimonia
 vobis legentur.

TESTIMONIA.

Hac cum ego omnia cogitarem, & audirem ex ijs, qui-
 bus cum Theophemo res fuerat, quo esset in controuer-
 sis ingenio, & armamenta ab eo non reciperem: accef-
 si ad classis praefectos, ad senatum, ad populum, con-
 querens non reddere mihi armamenta Theophemum,
 quae iudicio victus deberet: accedebant & alij triremiū
 praefecti ad senatum, qui a debentibus armamenta non
 accipiebant. Multis itaq; verbis factis, senatus nobis
 decreto respondet, quod vobis recitabitur: ut, quotcumq;
 modo possemus, exigeremus.

DECRETVM.

Facto hoc decreto in senatu, quod a nemine violatarum
 legum accusatum est, sed ratum mansit: aggressus Euer-
 gum Theophemis fratrem, cum Theophemum videre nō
 possem, allato decreto, primum repeti armamēta, iussitq;
 hoc Theophemo renunciare. Dein de interiectis diebus
 aliquot, ut armamenta non reddebat, sed me deridebat:
 C testibus adhibitis, ex eo querebam, utrum paritus esset
 cum fratre, an verò communes facultates haberent? Re-
 spondente Euergo, paritū esse, ac seorsim habitare Theo-
 phemum, se verò manere apud patrem: sciscitatis, ubi
 habitaret, accepto a magistratu ministro, ad ades Theo-
 phemi accessi. Quo domi non inuento, iussit mulierem,
 quae fores pulsanti responderat, accersere eum ubicun-
 que esset: eam, quam isti testificati sunt, obtulisse The-
 ophemum, & in quaestionem dare voluisse: ego verò ab
 eis obtinere nō possum, ut vos veritatem audiat, uter
 prior per iniuriam alteri manus attulerit. Ut autem ve-
 nit Theophemus, accessit a muliere, postulo ab eo de-
 scriptionem armamentorum: me iam in eo esse, ut sol-
 uerem, ostenso ei senatus consulto. Quae dicente me, cum
 nihil redderet, sed minitaretur, & conuicia diceret: iu-
 beo puerum vocare, si quos civium videret praetercun-
 tes, de via, ut mihi testes eorum essent quae dicerentur:
 denūque postulo a Theophemo, ut vel ipse me ad clas-
 sis praefectos sequeretur, & ad senatū. (Quod si se debere
 quicquā negaret: illis id persuaderet, qui debitores tra-
 derent, & nos ad exigendū cogerent) vel armamēta red-
 deret. alioqui me pignora capturū, iussu & legū & de-
 cretorum.

Pugna in
 capiendis
 pignorib.
 & Theo-
 phemi da-
 natio.

Μαρτυρία.

A

TESTIMONIA.

Επὶ δὴ τοῖνυ μὴ ἀπηγγέλην εἰς πύλαις τῶ γενημέ-
 να ὑπὸ τῶ γένων ἔλθων εἰς ἀρχὸν, τέτρες ἄνθρωποι κα-
 ταλαμείαν. ἰδὼν δὲ τὸ ἐκ τῆ οἰκίας ἐκπεφορημένα, καὶ
 τὸν αὐτὸν ὡς διέκειτο, καὶ ἀκρίτως τὸ γυναικὸς τὰ γυναι-
 να προσελθὼν τῷ θεοφίμῳ τῇ ὑπεραίᾳ ἔαθεν ἐν τῇ πό-
 λει, μάρτυρας ἔχων, ἐκέλευον αὐτὸν πρῶτον μὲν τὴν κα-
 ταδικὴν καταλαμείαν, καὶ ἀναλίσκειν ὅτι τὸν ἀπέβαν-
 ἐπὶ τῷ, τὸν ἀνθρώπον θεράπιδεν ὑπὸ συνέκῳ ψαλμῷ, καὶ ἰατρὸν
 εἰσαγαγὼν αὐτοὶ βέλονται. ταῦτα δὲ μετὰ λέγοντες καὶ
 ἀμαρτυρομένους, κακὰ μετὰ πολλὰ εἰπόντες, ὁ μὲν θεο-
 φίμος ἤκουσεν ὁ μολίς, ἀπερὶ εἰς ἐμποίων, καὶ φά-
 σκων βέλονται καὶ αὐτὸς ἵνας ἀνδραγαθὸν μάρτυρας.
 ταῦτα δὲ ἔλεγε, περὶ αὐτῶν χρόνον ἐγγυράδα. ὁ δὲ εὐερ-
 γος ὅτι οὗτος ἐκ τῶ πολλῶς μετὰ ἑτέρων ὁμοίων
 αὐτῷ ἔλθων εἰς ἀρχὸν, τὰ ὑπολοιπὰ σκόνη, εἰ ἵνας ἐν τῇ
 προπεραίᾳ ἐν τῷ πύργῳ, καὶ σὺν ἑτέρῳ ἔξω ὄντι· ἐ-
 πὶ δὲ ἐγὼ ἤλθον, ἀπὸ τῆς ἑταίρας κατὰ νύκτα, ἐκβα-
 λὼν τὴν ὑραν, ὑπὲρ καὶ τῇ προπεραίᾳ ἐξέβαλε, κακῶς
 ἐσηκῶν, ὥστε μετὰ λαβὼν τὰ σκόνη· ὡς περὶ δὲ ἵκλιν ὡ-
 φλῆκεν, ὥστε συμβόλαιον ὑπομνήσας αὐτὸν ἐδόν, ἐκτί-
 νοι. δὲ μετὰ τῷ θεοφίμῳ ὡς ὡφλῆκεν τὸ δίκλιν, ἐπὶ
 δὲ ἔρεπον πολλῶν παρόντων μαρτύρων χιλίας μὲν καὶ
 ἑκατὸν δραχμὰς, καὶ τρεῖς καὶ δύο ὀβολοὺς τὴν ἐπὶ ὀβελίαν,
 τρεῖς καὶ τὰ πενταεῖς (τὸ δὲ ἔλθων ἐδόν αὐτῷ ὅτι
 πμῶν ὡφλόν) λαβὼν τοῖνυ μετὰ ἑμῶν ὅτι τῇ τρεῖς πέ-
 ρι χιλίας τριακοσίας * δεκατρεῖς δὲ ὀβολοὺς τὸ σύμ-
 παν κεφάλαιον, ἀπὸ τῆς ἑταίρας μετὰ τὰς πενταεῖς καὶ τὰ
 ἀνδραγαθὰ καὶ τὰ σκόνη ἀνδραγαθὰ μετὰ ἑτέρῳ ὅτι
 σὺν μοι, εἰ μὴ αὐτὸ ἀφῆσθαι καὶ σὺν μετὰ αὐτῶν τὴν ἑταί-
 ραν, καὶ σὺν μάρτυρας τὴν ψαλμῶν μαρτυρῶν, ταῦτα δὲ
 ἀποκρινάμενος αὐτῶν, μάρτυρας μὲν ἐπισημαίνων τῆς
 ἀποκρίσεως σὺν παρόντων, τὸ δὲ δίκλιν ἐξέπειν ὑπερ-
 μείων, σὺν ὡφλὸν δὲ ἐν ἐμαυτῷ εἶναι. τὸ δὲ εὐεργον ἐπὶ
 ἡδὲν εἰσεληλυθὼν μετὰ εἰς τὴν οἰκίαν ταῖς τῇ ἡμέρᾳ, ἀλλ'
 αὐτῶν καὶ δίκην ἐξέρεπε. καὶ εἶχεν ὁ θεοφίμος τὰς τε
 προπεραίς, καὶ τὰ ἀνδραγαθὰ, καὶ τὰ σκόνη τὰ τῇ προπε-
 ραίᾳ περὶ γυναικὸς ἐξ ἡμέρας ἡλθὲ μοι ἵς λιθοκόπος
 τὸ πηλίσιον μνημεῖον ἐξέρεπε, ὅτι πάλιν οἶχετο
 εὐεργον, τὰ ὑπολοιπὰ μετὰ σκόνη ἐκφορήσας ἐκ τῆς οἰ-
 κίας· πρὸς δὲ ἐδόν μοι πρῶτον μετὰ. ὡς ἐν ἀληθῇ λέ-
 γω, καὶ ὅτι τῇ μετὰ προπεραίᾳ εἰληφέναι μετὰ τὰς ἐνέχυ-
 ρας, καὶ πάλιν αὐτῇ μετὰ εἰσεληλυθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, τῇ
 δὲ ὑπεραίᾳ ἐξέρεπον τὸ δίκλιν, καὶ ἐκρίσιν τὸ δὲ γυναικὸν
 μετὰ ἑμῶν (καὶ τοῖς πᾶσι αὐτοῖς μὴ πεπερασμένων τε μετὰ καὶ
 ἐπηγγέλει αὐτοῖς, ὅτις αὐτὸν ἀπέλαβον;) τέτων ὑμῖν
 ἀναγνώσας τὰς μαρτυρίας.

Μαρτυρία.

Επὶ δὴ τοῖνυ, ὡς ἀνδρες δικαστὴς, ἐπαγγέλειαν τὸς μετὰ αὐ-
 τῷ θεράπιδεν τὸν ἀνθρώπον, ὑπὸ συνέκῳ ψαλμῷ, καὶ ἰατρὸς
 εἰσαγαγὼν, σὺν ἐφῶν ἔχον· ἐγὼ αὐτὸς εἰσαγαγὼν ἰατρὸν,
 ὡς πολλὰ ἐπὶ ἑτέρῳ, ὅς ἐθεράπιδεν αὐτὸν ἀρρώστῳ
 σὺν καὶ ἐπὶ εἰς ὡς εἶχεν, ἀναγὰν μάρτυρας, ἀκρίτως δὲ
 ἑταίρας, ὅτι ἀσθενεῖν, καὶ ἐδόν ἐκείνῃ ἡ ἀνθρώπου·
 πάλιν ἐπὶ μετὰ μάρτυρας ἀνδραγαθῶν, τῶν τε ἀνθρώπων
 ἐπὶ εἰς ὡς εἶχε, καὶ ἐπὶ ἡμεῖς τὰς τῶν θεράπιδεν, ἐκ τῆς
 τοῖνυ ἡμέρας ὑπερὸν ἡ ἐπὶ εἰσεληγὼν εἰς τὴν οἰκίαν, ἐπελ-
 ῆσεν ἡ τίτλη, ὡς ἡ ἀληθῇ λέγω, τέτων ὑμῖν ἀναγνώσας
 τὰς μαρτυρίας.

Μαρτυρία.

Επὶ δὴ τοῖνυ ἐπελῆσθαι, ἡλθον ὡς σὺν ἐξηγητῶν, ἵνα
 εἰδὲν ὅτι μετὰ τῶν ποιεῖν περὶ τέτων, καὶ διηγήσιν
 αὐτοῖς ἅπαντα τὰ γενημένα, τῶν τε ἀφῆσθαι τῶν τε
 καὶ

Vt autem ea quae acciderant, in Piraeum mihi à vicinis nunciata sunt, profectus in agrum, eos non deprehendo: sed cum vidissem, quicquid in adibus habuissem, exportatum, & anum, ut erat affecta, & ab uxore audissem quae facta essent: Theophemum postridie mane conveni in urbe, testibus adductis: eumque primum iussi mulctam recipere, & sequi ad mensam. Deinde curare mulierem, quam lacerassent: & medicum introducere quem ipsi vellent. Hac me dicente, & testificante: multis convicijs mihi dictis, Theophemus quidem egre sequebatur, tergiversans, & dictitans, se quoque testes aliquos adhibiturum (id vero dicebat dolo, ut mora intercederet.) Euergus autem statim ex urbe cum alijs sui similibus in agrum egressus, reliquum instrumentum, si qua forte pridie in turri reliqua, & non prolata, postquam verò ego veneram, propter necessitatem deprompta fuerant: amota ianua, quam & pridie collabefecerat, male stante, abrepta mea suppellectile, abiit is, a quo neque iudicio vietus eram, & cum quo nihil mihi commercij interces-
 ferat. Satisfaciens autem me Theophemo, cui debueram mulctam: cum soluissem multis testibus praesentibus, mille centum & tres drachmas, & duos obolos, penam, & triginta, sportulas (nam ceterarum mulctarum nullam mihi irrogarat) acceptis igitur à me in mensa, mille trecentis triginta tribus drachmis, duobus obolis, universa summa: quum ego reposcerem oves, mancipia & vasa quae mihi eripuerat: redditurum se negavit, nisi quis & se & socios suos omni crimine, testes falsi testimonij actione liberaret. Quae cum ille respondisset, statim eos qui aderant, testes feci responsionis, & iudicatum solui, neque dilatorem oportere esse me putavi: Euergum eo die ingressum fuisse in ades meas ignorans. Enimvero cum iudicatum soluissem, Theophemus non modo oves, & mancipia: sed & suppellectilia, quae pridie superfuerant occupat. Ac lapicida quidam, qui propinquum monumentum expoliebat, denuò abire Euergum, reliquo instrumento ex adibus meis exportato, cum quo nihil mihi negotij fuit, nunciat. Quae ut me verè dicere, & eos pridie mea pignora capisse, & rursum eodem die in ades ingressos fuisse, me verò postridie soluisse iudicatum, & pecuniam eis numerasse constet (qui enim, nisi & coactum fuisset, & eis à me denunciatum, statim recepissent?) harum rerum testimonia vobis recitabuntur.

TESTIMONIA.

Cum autem, posteaquam eis denunciaram, iudices, ut anum, quam male mulctarant, adductis medicis curarent, rem neglexerunt: ego ipse medicum, quo multos annos fueram usus, qui eam egrotantem curaret, accersui: eique ut illa affecta esset, testibus adductis ostendi. E quo cum audissem, graviter eam laborare, ac deplorata esse valetudine: rursum alijs testibus adhibitis, eis ostendi ut affecta esset: & istis denunciaui, ut eam curarent. Sexto autem die postquam isti in ades ingressi fuerant, obiit nutrix mea. Quae ut vera esse constet, testimonia vobis recitabuntur.

TESTIMONIA.

Ea defuncta, iureconsultos adi, ut cognoscerem, quid ea mihi de re faciendum esset, & eis omnem rem gestam exposui, aduentum istorum & benevolentiam mulieris, & ut

Respōsum
iureconfu-
lorū, & ri-
tus expia-
da cadiis.

& ut eam in adibus habuiffem, & ut propter cymbium retentum obijffet. His iureconfulti auditis, me inter-rogarunt, utrumne mihi de iure duntaxat responde-ri, an etiam consilium dari vellem? Me responden-te, utrumque: Proinde tibi & de iure, inquiunt, re-spondebimus, & utilia consulemus. Primum, ut in efferendo funere hastam adhibeas, & ad sepulchrum proclames, si quis ei sit cognatus. Deinde ut sepulchrum ad triduum custodias. Hec tibi suademus, quando ipse non adfuisti, sed uxor duntaxat & liberi tui, alii-que testes tibi non sunt: ut neminem nominatim cites, sed fontes & interfectores. Deinde ad regem ne dese-ras, neque enim id lege tibi licet: cum è tua familia non fuerit ea mulier, neq; ancilla: si ita est ut tu dicis. Leges autem cognatis & dominis actionem dant. Proinde si ad Palladium iuraris ipse, uxor, liberi, & vos familiam-que vestram deuoueritis: multi & peius de te existima-bunt, & si illi absoluentur, peierasse te putabunt, sin reos peregeris: inuidia te onerabis. Tu verò facta & pro te, & pro familia expiatione, quàm equissimo animo fer-to calamitatem, alibi autem, si ubi voles, iniuriam vl-cisceris. His ego ex iureconsultis auditis, & inspectis Dra-conis legibus in pila, cum amicis deliberabam, quidnam esset agendum. Qui cum suaderent, ut & ea quæ ad ex-piationem adium pertinerent, & cetera facerem quæ iu-reconfulti mihi respondissent: ita feci. Hs verò de rebus, quæ mihi porro legibus non licebant, quieui. Tabet e-nim lex, Iudices, ut cognati cedes persequantur, usque ad sobrinos: & in iureiurando cauetur, debere, si vel ser-uus sit interfectus, hos eosdem cadem persequi. Mihi ve-rò neq; genere quicquā coniuncta erat mulier, nisi qua-tenus nutrix mea fuerat, neq; etiam ancilla. manumif-sa enim à patre meo fuerat, & seorsim habitarat, & ma-ritum habuerat. Mentiri autem apud vos, & ipse * loco filij & uxoris iurare, non ausus essem: ne tum quidem, si certo scissem me istos peracturū esse reos. Neq; enim eos tantum odi, quantum me ipsum diligo. Ne autem verba mea duntaxat audiat, ipsa vobis lex recitabitur.

L E X.

Calliditas
Theophe-
mi ad elu-
dendā falsi
testimo-
nij actio-
nem.

Etsi autem vos è multis signis deprehendere puto, fal-sum esse testimonium: id tamen ex eorum factis, vel in primis animaduertitur. Isti putabāt, Iudices, me, si mul-ta mihi pignora abstulissent, cupidè liberaturum testes falsi testimonij actione, ut pignora recuperare: Cum-que eum rogarem, ut diem mihi prorogaret: libens ac-cepit, ut si constituto tempore non soluiffem, plurima ex adibus meis exportaret: proptereaq; ingenuè & prom-ptè concessit, ut fides suis haberetur, nec insidia patesce-rent. Nec enim aliter fieri posse existimabat, ut testes actione falsi testimonij liberarentur, quàm si me dece-pisset, & à me ad dictam diem multa non soluta, quàm plurima asportasset. Non enim se tantillum inuentu-rum putarat, quantum abstulerunt: sed longè plura. ac reliquo tempore expectauit, tanquam celeriter ei pecu-niam redditurus essem: ut sub ipsam falsi testimonij a-ctionem pignora caperet. Postquam autem ei parui, & multam attuli: eam non recepit: sed egressus, sup-pellectilia mea, seruos & oues abstulit. Colo autem ad circum equestrem: ut eum procul ire necesse non fue-rit. Hec verè à me dici, magno vobis illud argumen-to sit, quòd postridie, quàm pignora ceperat, multam accepit (enimvero, nisi iam antea collectam habuif-sem, qui statim numerare mille trecentas triginta tres drachmas,

A & tunc eian t' ανθρώπων, & ὡς ἔχον αὐτὸν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ὡς διὰ τὸ κυμβιον οὐκ ἀφείκει πλεονέκτησιν. ἀκούσα-τες δ' ἐμὰς οἱ ἐξηγητὰς ταῦτα, ἤροντό με, πότερον ἐξηγη-σωνταῖ μοι μόνον, ἢ & συμβαλῶσιν; ἀποκρινάμενος δ' ἐμὰ αὐτοῖς, ἀμφοτέρω· εἰπὼν μοι, ὅτι ἡμεῖς τῶν τοῦ μὲν νόμου ἐξηγησόμεθα, τὰ δ' οὐκ ὀρθῶς παραμένει-μεν. πρῶτον μὲν ἐπενεγκεῖν δόρυ, ὅτι τῇ ἐκφορᾷ, καὶ προαγορῶν ὅτι τῷ μνήματι, εἰς τις προσήκειν ἐστὶ τὸ ἀνθρώπων. ἐπείτα τὸ μνήμα φυλάττειν ὅτι τρεῖς ἡμέρας, πῶς συμβαλῶσιν οἱ ἐπὶ τῇ αὐτῆς μὲν & παρεστῆς, ἢ γυνὴ & τὰ παῖδια ἄλλοι δ' ἐσι μάρτυρες οὐκ εἰσὶν. ἐν νόμῳ μὲν ἐστὶν μὴ προαγορῶν, πῶς δεδρακόσι, ἢ κτείνασιν εἴτε πρὸς τὴ βασιλέα μὴ λαγχάνειν. ἐν γὰρ ἐν τῷ νόμῳ ἐστὶ σοὶ & γὰρ ἐστὶν ἐν γένει σοὶ ἀνθρώπων, ἐν τῇ δὲ πατρὶ, ἐξ ὧν σὺ λέγεις, οἱ δ' νόμοι τέττον κελεύει τὸ δῶξιν εἶναι. ὥς· εἰ διομῇ ὅτι πᾶσι δῶξαι αὐτὸς & ἡ γυνὴ & τὰ παῖδια, καὶ καταρῶσιν αὐτοῖς τῇ οἰκίᾳ. χείρων πεδὸς πᾶσι εἶναι. καὶ * μὴ δότω φύγῃς, ὅτι παρὰ κηκεία, εἰ δ' ἔλθῃς, * φθονήσῃ. ἀλλ' ὡς σταυρὸς & οἰκίας ἀφοσιωσόμενος, ὡς ῥᾶσαι τῇ συμφορᾷ φέρειν. ἀλλὰ ἢ, εἰ πῇ βέλῃ, ἡμῶν. ταῦτα ἀκούσας ἐγὼ τὴν ἐξηγη-τὰς νόμους ὅπισθε φάμενος οὐδ' ἐδράκοντες ἐκ τῆς ἐλπίδος, ἐβελῶ μὲν μὲν τὸ φίλων, ὅ, ἢ γὰρ με πείθει. συμβαλῶσιν δ' ἐμοὶ ταῦτα, ἀ μὲν ὑπὲρ τῆς οἰκίας προ-σῆκε μοι πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀ ἐξηγησάτω μοι οἱ ἐξηγητὰς, ἐπι-σάτω δ' ἐκ τῶν νόμων ἐκεῖ μοι προσήκειν, ἢ συχναίχον. κελεύει γὰρ ὁ νόμος ὅτι ἀνδρες δικασαί, οὐδ' προσήκειν-τας ἐπιξέναι μετρεῖς ἀνέψια δ' ὧν & ἐν τῷ ὅρκῳ διορ-ζέται, ὅτι προσήκειν ἐστὶ, καὶ οἰκίτης ἢ τέττον τις ἐπισκί-ψῃς εἶναι. ἐμοὶ δ' ἔπε γένει προσήκειν ἢ ἀνθρώπων ἐδ' οἱ, εἰ μὴ ὅσον τίτην ἡγομένη, ἐδ' αὐτὴν ἡμεῖς ἀφ' αὐτῆς γὰρ ὡς πατὴρος ἔμεο δ' ἐλδ' ἔρεα, καὶ χωρὶς ὧν, καὶ ἀνδρῶν ἔρεα. φάσκει δ' ὅτι πρὸς ὑμᾶς & διομῶσιν αὐ-τὸς τὸ ὄν, καὶ τὴν γυναικα, οὐκ αἰ ἐτόλμησα, ἐδ' αἰ ἐν ἡδ' οἱ ὅτι αἰρήσομαι αὐτὰς, & γὰρ ἔτα τέτρε μισθῶ, καὶ ἐ-μαυτὸν φίλῶ, ἢ μὴ λόγῳ μόνον ἀκούσῃ με, αὐτὸν μὲν τὸν νόμον ἀναγνώσῃ).

Νόμος.

Πολλὰ χόρην μὲν ἔν οἱ μοι, ὡς ἀνδρες δικασαί, καταφα-νῇ ὑμῖν τὸ μαρτυρεῖν εἶναι, ὡς φάσκει ἐστὶν. ἐχρησά-σθ' ἐκ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς ῥαδίον γινώσκοντες, ὡς ἀνδρες δικασαί, ἐμὲ, εἰ πᾶσι με λαβόντες ἐ-χρησάσθ' ἀφ' ὧν με οὐδ' μάρτυρες τὸ φάσκει μαρ-τυρεῖν, ὡς ἐδοξαζέειν με τὰ ἐνέχοντα. ἐπὶ δ' ἐν ὅ-θῳ αὐτῶ ἀναβαλέει με τὸ ὑπερημερεῖν, ὅτι μετὰ ἡκιστὲν ἵνα ὑπερήμερ ὦ αὐτῶ ἡγομένη, καὶ ἐκφορητῇ με ὡς πλεῖστα, καὶ διὰ τὸ ἀκάνως καὶ ταχυ μοι ἀμείνη-σεν, ἵνα πθανὸς γένῃ, καὶ μὴ καταφανῇς ὅτι βελῶν ἡ γὰρ μενός οὐκ εἶδ' αὐτῶ δ' ἄλλα τρέποντα οὐδ' μάρτυρες ἀφ' ἐθελῶναι τὸ φάσκει μαρτυρεῖν, ἢ διὰ τὸ ἐξ ἀπατήσεως, καὶ λαβόν με ὑπερημερον, καὶ ἐκφορησάσθ' ἡμεῖς & γὰρ οὐκ ἔχοντες, ὡς το λήψεται, ἀλλὰ πᾶσι πᾶσι. καὶ τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἀνέμενον, ὡς διὰ τῶν μετὰ πρὸς αὐτῶ τὸ δ' ἐγὼ μὲν βελόμεν ὡς αὐτὸς οὐδ' ἀγῶνας τῶν φάσκει μαρτυρεῖν τῶν ἐνέχοντα μου παρῆσθαι. εἰ δ' ἐπείδ' ὡς ἐπείδ' αὐτῶ καμῶσθ' ὅτι κτείνω, ἐλθὼν με τὰ πεσόντα καὶ οὐδ' οἰκίτης, καὶ πᾶσι βεβαῖα ἐλαβεν, αὐτὸν τὸν δοξαζέειν. μετὰ γὰρ ὡς πρὸς ἡμῶν ἵπποδρόμῳ, ὡς ἐπὶ ῥῶν ἐδ' αὐτὸν ἐλθῆν. ὅτι δ' ἀντὶ λέγω, μέγα πενήμερον ὑμῖν ἔσω. τῇ ὑστέρᾳ γὰρ ἐκμι-σσο το δ' ἐγὼ μὲν τὸ δίκης, καὶ ἐνέχοντα ἐλαβε. καὶ πᾶσι ὡς αὐτὸ, εἰ μὴ * πεπερισμένῳ, ὡς δ' ἀπὸ λαβὴ τὸ δ' ἐγὼ μὲν, χιλίας τριακοσίας * δεκατρεῖς δ' ὅδε-λαί.

Nóμος. Μαρτυρία.

Μαρτυρίαι.

Ποικίλῃ ἔχει ἀεσπόμενα περιμάτων ὁ λόγος· κόνωρ γὰρ
 πρὸς κὴν ἀδύνατος, ἅπαντες τὰ δὲ τῆς ἀφ' ὧν ὁ πρὸς τοὺς οἰκείοις
 ἡμεῶν τὴν κληρὸν· καλλίφρατος μὲν οὖν, ὁ τὸν λόγον τε-
 νὴν λέγων, ὅλον τὸν κληρὸν τῶν ἐν αὐτῷ περὶ σέθεν φησίν· ἐγγυ-
 πῶν γὰρ κατὰ ἡμῶν αὐτὸς ἐστὶν πρὸς κόνωρ· ἀλλὰ τὸ μὲν τάχ' αὖ
 καὶ φέρεται, καὶ λόγῳ καταργῶντο φερεῖ· ἐλυμπόδωρος δ' ἀπὸς
 ὅν η

LEX. TESTIMONIUM.

*Eum igitur concessisse, & distulisse diem è testibus au-
diuistis: me autem instruxisse triremem: & quidem
eam, qua imperator Alcimachus veheretur, collega in
praefectura meus, est testificatus. Proinde nihil à me pe-
tere potuit propter dilatam solutionem, praesertim cum
vellem soluere. Sed ingens est hominis auaricia atque
cupiditas*, tam minoribus quam maioribus in rebus:
probe item sciebant, si mulierem tradidissent, palam fo-
re, me falso ab eis esse accusatum. Sin non tradidissent
quam cum tradere voluisse testificati fuerant: fore ut
falsi testimonij cōuincerentur. Oro autem vos, Iudices,
si quis eorum fortè qui tū ius dixerūt, hic adest, ut ijs-
dem utamini institutis, quibus tum quoq; ac si testi-
monium tum fide dig-um visum est: si me fugisse, quò
minus veritas cōgnosceretur ex muliere, purastis: cum
nunc isti falsum dixisse testimonium cōuincantur, &
mulierem tradere recusent, ut me iuuētis. Quòd si mi-
hi irati fuistis, quod pignora capturus ad ades Theop-
hemi accessi: ut & isti nunc irascamini, quòd meas
ades inuasērunt. Atque ego legibus & decretis co-
actus, tamen caui, ne vel ad patrem istius ingrede-
rer, vel ad matrem, vel quicquam quod fratris e-
ius esset, auferrem: sed eò veni, ubi ipse Theophe-
mus habitabat. quem cum domi non reperissem, ni-
hil ex aedibus eripui, sed accersi iussi, & presente eo,
non absente, pignora capi. quae cum mihi eriperen-
tur, amisi: & ad senatum, legitimūq; magistratum
abij: eoq; delato & damnato in senatu, satis esse duxi
armamēta simpla recipere: de verberibus autem sum-
psi arbitrium, et multam ratam habui. Ac ego quidem
adeò me lenem in istos praebui: isti verò ita petulantes
& importuni fuerunt, ut uxorem & liberos opprime-
rent, cum quidem oues & famulos abstulissent: quae
pluris erant, quam quanti me condemnarant. Cum
porrò diem dictam distulissent, egoq; promississem, me,
ut è testibus audiistis, multam eis soluturum: in ades
ingressi sunt, & supellectilia exportarunt, & nutricem
senem mulierem, propter cymbium excarnificarunt.
Quae omnia etiamnum tenent, & nondum restitunt,
solutis à me mille trecentis triginta tribus drachmis,
duobus obolis. Si quis autem eos tum ignorauit. ac sim-
plices homines & quietos esse putauit: testimonia vo-
bis de eis quae testificati mihi ij sunt, quos isti iniurijs
affecerunt, recitabo. Nam ad ea enarranda, aqua mihi
defutura esset: ut his omnibus, quae & à me & à testib.
dicta sunt, consideratis, ita pronūciētis, ut vestra fides
& iurisiurandi religio postulat. Recita testimonia.*

Peroratio,
& collatio
modestis
suz cū in-
portunita-
te Theo-
phemi.

TESTIMONIA.

ARGVMENTVM ORATIONIS CON-
tra Olympiodorum dati damni.

M Agnam rerū & casuum varietatem continet hęc ora-
tio. Conon, vir quidā Atheniēsis, orbus decedit: de
hereditate inter eius cognatos oritur controuersia.
Callistratus, qui causam hanc agit, totā eam hereditatem ad
se pertinere dicit, qui sit genere Cononi proximus. Sed in eo
fortallē mentitur, & nudis verbis abutitur. Olympiodorus

Nn autem